

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 03. 06. péntek Magyar Állami Operaház

Giuseppe Verdi: **Luisa Miller**

A szövegíró, Salvatore Cammarano, Schiller: Ármány és szerelem című drámája alapján írta az opera librettóját. A Luisa Miller, Verdi lehető legkeserűbb operája. 1849-ben íródott és az 1848-as európai forradalmak „szele” érződik a darabon. Luisa polgári származású leányzó, akinek egy arisztokrata származású férfi udvarol. Kapcsolatukat ellehetetleníti a két osztály közötti mély szakadék, amelybe – természetesen – mind a ketten belezuhannak. Szomorú történet.

Amikor alkalmunk van megtekinteni, egy-egy zeneszerző ritkán játszott művét, erre mostanában az Operaház vezetősége ad lehetőséget, mindig rá kell jönnünk, azért nem véletlen, hogy ezeket az operákat nem játsszák túl sűrűn. Érdekesség képen bemutatják, de hosszabb távon nem tűzik műsorra még, ha olyan, méltán nagyhírű, a zeneszerző is, mint Verdi, vagy Richard Strauss. (Ilyenek operák, amelyeket korábban láttunk például: Strauss: Capriccio 2013.03.14., Hallgatag asszony 2013.10.10, vagy Verdi: Stiffelio 2013.04.08. A kalóz 2013.04.25. című operái, a teljesség igénye nélkül.)

Szóval, rendben van, tényleg felismerhetően Verdi a zene, az énekesek kitesznek magukért, de sajnos a Kolozsvári Magyar Opera nem tudja levetkőzni vidékies jellegét. A díszlet egy másik operának lecsökkentett változata és, mint ilyen teljesen értelmetlen. A ruhák igényesnek tűnnek, de mintha 30 évet visszamentünk volna az időben, valamikor elegánsnak hathatott. Nem mintha lebecsülném az Erkel Színház programjait, de a Luisa Millert az Ókovács, valószínűleg nem merte behozni az Operaházba. Keserűen állapítottuk meg a szünetben (L. Zsuzsanna iskolatársam és barátnője Judittal együtt), hogy a 2013.12.13-i előadás óta semmit nem javított magán a mű! Úgy látszik, nagy embereknek is lehetnek rossz napjai, időszakai!

A fenti előadás szünetében kiállításokat lehetett megcsüszelni az előcsarnok két oldalán elhelyezkedő üvegtermekben. A Kodály-teremben, a Néprajzi Múzeum kamarakiállítás-sorozatának elemeként, Vitéz Johannes Hány, avagy daljátékba sűrített magyarság címmel látható kiállítás. A Bartók-teremben pedig Balogh József színpadi díszítőfestő, festményeiből látható összeállítás. Mind a két kiállítás nagyon kellemes, értelmes időöltés az előadások szüneteiben.

2015.03. 07. szombat **Farsang** a Stollár Béla utcában

A farsang témája: **Családi címer**

Jövőre veletek, ugyan itt!

2015. 03. 08. vasárnap Rózsavölgyi Szalon

Sándor György humoralista: **Meddig mehetek el?** című műsorát tekintettük meg.

2015. 03. 09. hétfő Hangversenyek az Operában című sorozat keretében

Mahler: III. szimfóniája hangzott el Schöck Atala közreműködésével

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Hangversenyek
az Operában

A BUDAPESTI FILHARMÓNIAI TÁRSASÁG
ZENEKARÁNAK KONCERTJEI

2015. március 9., 19:30

Mahler ► III. szimfónia

Vezetővel ► Finczas Steinberg
Közreműködők ► Schöck Atala – st. a Magyar Állami Operaház
Énekkara (karigazgató: Strausz Kálmán), a Magyar Állami
Operaház Gyermekkara (karigazgató: Gupcsó Györgyver)

ZENEKARA

www.opera.hu | www.facebook.com/operahu

Idézek a műsorfüzetből: Egy Mahler nevű híres áradozónak adták elő valami tombolását két és fél órán át, hogy már a lelkem is összezsugorodott, az idegeim viszont ágaskodni kezdtek, mint a lovak. De nem is csoda. Mert meg kell gondolni: ötszáz hang szól itt legalább, esküszöm erre, meg orgona is, meg énekkarok a karzatokon – nyilván azt mondta magának a zeneszerző: miért ne? Hadd szóljon, a keservét. De szól is. A nagybőgők egyedül, aztán a kürtök egyedül, aztán egyszerre az egész, mind az ötezer, hogy még a mennyezet is hajladozott. (Füst Milán: Feleségem története című regényéből Stórr kapitány véleménye.) Ehhez nincs több hozzáfűzni valóm, de nagyon élvezetes volt, tetszett!

2015. 03. 12. szerda Madách Színház

A SZÍNPAD című színházi szaklap alapításának 10. évfordulója alkalmából ünnepi ülést tartott a Színháztechnikai Szakosztály a Madách Színházban. Ebből az alkalomból az Uram, mint a legszorgalmasabb újságírója a lapnak „Aranytoll” kitüntetést vehetett át a főszerkesztőtől, Szabó Jilek Ivántól. Gratulálok Neki!

2015. 03. 12. szerda Katona József Színház

Tipikus amerikai darab. Egy pillanat kiragadása a dologtalan, gyermektelen otthonrévedező háziasszonyok „fergeteges” életéről, Amerikában. Nekem erről a darabról a 60-70-es évek amerikai színdarabjai jutottak az eszembe, és mint ahogyan azokat sem értettem, úgy nem értettem ezt a mostanit sem. El nem tudom képzelni egy „dologtalan, unatkozó, esetleg a TV műsor szerint kedvtelésből főző” feleség szerepét. Nekem már az is „magas” volt, hogy miért is nem dogozik az adott hölgy? A darab témája, hogy a szomszéd házban élő Abigél bulit szeretne rendezni, de úgy, hogy az anyja ne legyen a buli alatt otthon. Így a szomszéd ház úrnője meghívja Abigél anyját, hogy a buli idejére jöjjön át hozzá. Gondolja a nő (Rezes Judit), hogy akkor most alkalma lesz „közelebbről” megismerkedni a szomszédjával, megtudhassa végre, hogy miért nincs férje, hogy mivel foglalkozik a nő mennyi idős a lánya és, hogy miért engedi bulizni stb., stb. Szó szerint vallatja a szomszédasszonyát, aki egy rém egyszerű dolgozó nő és nem nagyon érti, hogy mit akar tőle a másik. Igazából nem történik semmi, tehát inkább egy lélektani drámát látunk, ahol kiderül, hogy miért lesz alkoholista egy nő, akinek mindene, de mindene az égvilágon megvan csak hát.....

Jó a darab, jó a rendezés, jók a színészek, annyira, hogy például Ónodi Esztert az egyszerű szomszédasszony szerepében nem ismertem fel!

De engem halálosan idegessé tett, szabályosan megőrjít az ilyen „semmiresemjő”, magával semmit kezdeni nem tudó nő! (Remélhetőleg azonban nem sok ilyen akad, már Amerikában sem.)

2015. 03. 13. – 2015. 03. 17. péntek – szombat - vasárnap

Hétfégi kirándulás **Velencébe és Padovába** című társas úton vettünk részt. Mind a két helyen előfordultunk már, de pár dolgot elmulasztottunk, amelyeket muszáj volt pótolni. Már bizonyára többen tudják rólam, hogy utazásaink során a művészettörténet könyvemben szereplő ábrákat látogatjuk meg az utcákon, tereken,

múzeumokban és ahol előfordulnak. Amikor Padovában jártunk meg szerettem volna tekinteni a Giotto kápolnát, oda is találtunk, de amikor megláttam az árlistát, azt gondoltam, hogy a kiírt borsos ár nem éri meg azt a 10 percet, amelyet a kápolnában fogunk tölteni. Akkor azt mondták a híveim, hogy menjek be egyedül, de azt meg nem akartam. Azóta százszor-ezerszer megbántam, most pedig egy egész utazás költségét kell majd rávetítenem a belépőre.

Tehát keresett egy olyan utat az Uram, amelyben szerepel Padova. Ezt a Hétvége...stb. címűt találta és mentünk. Amikor készülni kezdtünk és megnéztem újra a művtöri könyvemet kiderült, hogy rengeteg ábrát találtam, amelynek megtekintése kimaradt! Hogy történhetett? Nem tudom. Ekkor újra végiglapoztam a könyvemet és kimásoltam az érintett képeket. Kiderült, hogy Velencében a Frari Madonna templomban több festmény, az Accademiában több kép, a Szent Giovanni és Pál templom terén áll, Bartolomeo Colleoni zsoldosvezér lovas szobra, amely Verocchio alkotása, a Salute templomban Tintoretto: Kánai menyegző képét és a Palazzo Labia palota is rejt magában egy csodás festményt, ezeket tehát mind, mind meg kellene nézni és lefotózni, de csak egy délután áll majd a rendelkezésünkre. Az idegenvezetőnk csak mosolygott a naivitásunkon. Padovában pedig azt mondta, hogy nem is érdemes elindulni, mert mostanában restaurálták a freskókat és csak előzetes bejelentkezés után, adott időpontra lehet látogatni kápolnát. (Majdnem sírva fakadtam!)

De, a Palazzo Labia (magánkézben van és jelenleg nem látogatható) kivételével mindent sikerült megnéznünk. Igaz, hogy kiloholtuk a lelkünket és „átúsztuk” Velencében egy csatornát (fellógtunk egy vaporettora és egy megálló mentünk vele a túloldalra, senki még csak hozzánk sem szólt!), ha ezt nem tettük volna, akkor kimarad a Colleoni szobra. A Szent Mark téren megbeszélt randevú helyén, a középső oszlopnál, időben megjelentünk és még vacsoráztunk is Velencében. Innen indultunk vissza hajóval Ponte Sabioniba, onnan pedig busszal Jesoloba, ahol a szállásunk volt.

Fényesre sikeredett a napunk! És a másnap is, történt ugyanis, hogy megérkeztünk Padovába és szinte azonnal otthagytuk a csoportunkat, hiszen 12 órára már vissza is kellett érnünk a találkozó helyre. Azt mondtam az Uramnak, hogy én innen nem mehetek úgy haza, hogy nem voltam bent a Giotto kápolnában, ha szükséges lesz, akkor kézzel, lábbal könyörögni fogok, hogy engedjenek be. De erre semmi szükség nem volt. A térképünk segítségével kb. 1 óra alatt elértünk a kápolnáig és kis kerülővel, ugyan, de a pénztárnál álltunk, kaptunk egy A/4-es formátumú belépőt, amelyről le kellett tépni a jegyet a többi rész, ismertető volt. 10:45-re kaptunk időpontot és addig megnéztük a múzeumi részt. Bent voltunk a kápolnában illetve csak azt hittük, de egy fém és üveg szerkezetű kis előadó terembe vittek minket, ahol végig kellett néznünk egy negyedórás filmet a kápolna történetéről és a restaurálásról. Az üvegfalon keresztül láttuk, hogy mikor jön ki az előző csoport és már mehettünk is. Negyed órát bámulhattuk a csodát, majd megszólalt egy éles duda és véget ért a „Nagy utazás”, igen, mert ezért a negyedóráért jöttünk!

¼ 12 volt, 12-kor a busznál álltunk, de az autóbussen és rajtunk kívül, még senki nem volt ott.

Megtalált és megtekintett, a szigorú tiltás ellenére vaku nélkül, lefotózott alkotások:

Frari Madonna templom

Canova sírja

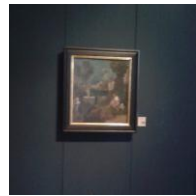
Bellini: Oltárkép

Tiziano: Pesaro Madonna

Gallerie Accademia

Giorgione:
Vihar

Tintoretto:
Szent Márk megmenti
a rabszolgát

Veronese:
Vacsora Lévi
házában

Salute templom

Tintoretto:
Kánai menyegző

Verrocchio:
Colleoni lovas szobra

Szent Márk bazilika
kapujának domborműve

Padova

Giotto kápolna

Júdás csókja

Pisano: Madonna
szobor az oltár közepén

(A Giotto kápolnában még a szigorúbbnál is szigorúbb volt a fotózási tilalom, de a világ legboldogabb ember voltam ott, gondoltam lesz, ami lesz, megkockáztatom, és a telefonommal „csípőből” lőttem ezt a két képet! (Júdás csókja és az oltár)

2015. 03. 16. hétfő Játékszín

Edward Taylor: Legyen a feleségem!

Edward Taylor
LEGYEN A FELESÉGEM!
vígjáték

Rendező: KAPTÁNY INÁN
fordította: Ruttkay Zsófia
átdolgozta: Bús Gábor Olivér

Sereplők:
Jim Watt: NAGY SÁNDOR
Helen Foster: OROSZLÁN SZONJA
Edna Chapman: KOVÁCS PATRÍCIA
Terri Pringle: BALSAI MÓNIKA
Bill McGregor: GÁLVÖLGYI JÁNOS
Nancy McGregor: TÓTH ENIKŐ

Dramaturg: BÚS GÁBOR OLIVÉR
Jelműzevező: BALLA ILDKÓ
Rendezőasszisztens: SOKANAN JUDIT, PÉTYI JÁNOS

Diszettevevező: HORGAS PÉTER
Ügyelő: KABÓCI SZILVIA
Sárga: SÁBEN ANITA, D. SZABO ERZSÉBET

Helyszín: Jim Watt lakása, London Chelsea negyedében. Nagy bajban van Jim Watt, az egyik jeles londoni brókercég fiatal vezetője. No, nem a tisztedi hossz vagy beszé ingatta meg cigibeli pozícióját sokkal inkább vihos magánélete szűrt szeret az Amerikából érkezett házasságpárti nagyfőnöknek. Cioda hát, ha az esti partig Jim több hölgyismertésnek is megteszi címbelet ajánlatát? Itt van mindjárt Helen, Jim fotomodelle kedvese, aki valódi esküvői nélkül nem hajlandó jó képet vágni a dologhoz, és inkább választja ma estére a jól fizető reklámok kampányfotózását, agy Terri, aki eredetileg csak néhány mulatattannul fontos aláírásért jött el főnökéhez az esküvőre, de, mert bevallás, eredetileg hosszabb távra is maradt.

A befutó vigjáték Edna, a bejárónő, aki ugyan nem olyan gyönyörű, viszont szakmai ártalomként remélik tájékozott a tisztelőseer-piacon...

Bemutató: 2014. október 11.

Játékszín Tevékörüli Színház Nonprofit Kft.
19 1006 Budapest, Teréz 1. sz. 4b.
Jegypénztár: +361 312-0430 (13.00-18.00 óráig, előadásnapokon 19.00 óráig)
Szerkesztő: +361 269-1340 (hétfőtől péntekig 10.00-18.00 óráig)
www.facebook.com/jatekszin + e-mail: info@jatekszin.hu
www.jatekszin.hu

Szponzorok: HÍVÓ HÍZ, MRSZLE, LaFinca, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z

Erre a darabra mondják, hogy közönség darab és valóban, tényleg a valamikori Kamara Varietébe való vígjáték. (Ez volt a jelenlegi Játékszín helyén egykor.) Jókat nevetgáltunk és már az is valami. Okosabb nem lettem, de jól mulattam. Ennyi bugyutaságot egy rakáson? De jó pofi volt!

Jim „kicsapongó” életet él és ez szemet szúr az erkölcsös új főnöknek. Ezért meghívhatja magát egy „családi” vacsorára a fiatalemberhez. A főnökről kiderül addigra, hogy az előző estén rúgta ki Jim kollégáját, mert annak nincs felesége. Tehát estére, a vacsora időpontjára szüksége lesz egy tisztára suvickolt lakásra, egy feleségre és pompás vacsorára. De hogyan?

Az időközben hazaérkező fotómodell barátnő már a következő fellépésére, az esti fotózásra készül, ami biztosítani fogja számára a hírnevet. Jim eladogja neki, hogy milyen szerepet szánt a nőnek egy estére, de a lány családottságában (hozzámenne, de nem egy napra) otthagya, rácsapja az ajtót és elrohan. Jim próbálkozik a titkárnőjével, de szinte ugyanaz történik, mint a barátnővel. És akkor megérkezik a takarítónő! Innentől kezdve szabályos burleszkké válik a darab, minden előfordul benne, ami ehhez a műfajhoz szükséges.....

2015. 03. 19. csütörtök Örkény Színház

Kovács Márton – Mohácsi testvérek: Számodra hely

Kovács Márton – Mohácsi testvérek
e föld befogad avagy
SZÁMODRA HELY

SZEREPLŐK
Béni Kriszta, Dabóczeni Csaba, Déry Béla e. h.,
Egros Attila, Gáfi László, Gyabronka József m. v., Kereszt Éva,
Kerekes Viktória, Kocsi Pál m. v., Nemesi Árpád m. v.,
Nóvay Péter e. h., Pálfi Márton e. h., Pálya Péter m. v. e. h.,
Tóth Nóra Diána, Varga Milán, Varga Lili e. h.

ZENEKARI
Kovács Márton, Dáger-Varga Ákos,
Rész Tamás, Gyulai Csaba, Szabó Zoltán

díszlet: Kheili Zsolt,
jelműz: Kerekes Viktória
vethető: Karcis Gábor

konográfus: Kovács Márton
régió: Horváth Éva
színházi vezető: Sós Eszter
asszisztens: Csönke Margit

RENDEZŐ
Mohácsi János

A XIX. század vége óta egy ország, kettőzet az itt, a másik, akkor
vannak az ott, magától magától egy ország, ha nem kapunk szélbe,
és nem merünk el a világban, akkor hazánk akár meg is állt.

1941-ben népi történet. Négy-öt hét alatt több mint húsz ezer zsidót
hajszoltak a halálba. Magyarok. Nem németek, magyarok.

Nem ők: mi. Olyan emberek, mint te meg én. Mint te, aki ezt olvasod,
vagy mint én, aki ezt írom. Mint mi, akik megcsináltuk ezt az
előadást, meg ti, akik nézitek.

Azért csináltuk ezt az előadást, hogy emlékezzünk erre a huszonvalahányezerre,
és velük együtt kicsit a többire is. Mert ha nem emlékezünk rájuk,
ha tagadjuk azt, hogy a bestia bennünk van, bennem, aki írom,
benned, aki olvasod, bennünk, akik csináltuk és bennetek,
akik nézitek, akkor nem fogjuk felismerni a fenevadat,
amikor ébrednek, és akkor mindez bármikor újra megtörténhet.
De ha elismerjük a létezését, akkor egyszer szembe is tudunk nézni vele.

Es talán le is tudjuk győzni.”

o.i.
2014. október 3.

o.i.
Kovács Márton
Mohácsi testvérek
e föld befogad
avagy
SZÁMODRA HELY
rendező:
Mohácsi János

BUDAPEST

PORT.hu

fidelio

„1941-ben népi történet. Négy-öt hét alatt több mint húsz ezer zsidót hajszoltak a halálba. Magyarok. Nem németek, magyarok.

Nem ők: mi. Olyan emberek, mint te meg én. Mint te, aki ezt olvasod, vagy mint én, aki ezt írom. Mint mi, akik megcsináltuk ezt az előadást, meg ti, akik nézitek.

Azért csináltuk ezt az előadást, hogy emlékezzünk erre a huszonvalahányezerre, és velük együtt kicsit a többire is. Mert ha nem emlékezünk rájuk, ha tagadjuk azt, hogy a bestia bennünk van, bennem, aki írom, benned, aki olvasod, bennünk, akik csináltuk és bennetek, akik nézitek, akkor nem fogjuk felismerni a fenevadat, amikor ébrednek, és akkor mindez bármikor újra megtörténhet. De ha elismerjük a létezését, akkor egyszer szembe is tudunk nézni vele.

„Es talán le is tudjuk győzni.”

Idézet a színlapról!

Sem hozzátenni, sem elvenni, sem szólni nem lehet ennél többet!

2015. 03. 17. – 2015. 03. 21. Ezen az öt napon Amerikából, kíváncsiságból Magyarországra látogatott az Uram unokaöccse, amely alkalomból kifolyólag úgy viselkedett a Kárpáti család, mintha turisták lettek volna Budapesten. A Lányom szerint „szabadrablás” folyik. Ők viszont nagyon jól érezték magukat, jövőre is jönnek több gyerekekkel kiegészülve.

Imrénél

Gabinál

[Ezt a bejegyzést a februári ART levelemből kifelejttem! Bocsánat!](#)

Kedves Barátaim!

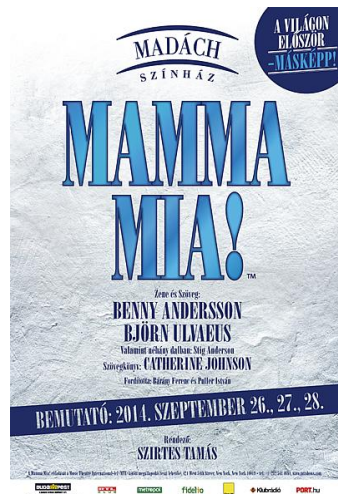
2015. február 25-én a Fővárosi Közgyűlés öt évvel meghosszabbította igazgatói kinevezésemet. Ez a döntés megerősített abban a hitemben, hogy folytatnunk kell azt a munkát, amit hat évvel ezelőtt elkezdtünk.

Köszönöm mindazoknak, akik támogattak, segítettek, köszönöm a Vígszínház fantasztikus és odaadó társulatának és minden dolgozójának, a színházi szakma képviselőinek, külön köszönöm ismeretlenül is az Újra Eszenyit Facebook csoport gondos szerkesztőinek, valamint az Eszenyi Enikő rajongói oldal készítőinek, és legvégül a Vígszínház hűségese nézőinek.

Eszenyi Enikő

2015. 03 25. szerda Madách Színház

Hát ez úgy történt, hogy a Menyem cége megvett egy egész előadást a dolgozóinak jutalomként. Kapott 4 jegyet, de a Flóra beteg, a Menyem pedig ügyeletes lett, tehát nem volt, aki elkísérje a maradék Lányokat. Jelentkeztem, és mentünk. Mentem először a Lizáért, onnan a színházba, Emma pedig az iskolából egyenesen a színházba jött, ott találkoztunk.

A Mamma Mia! című filmet már rongyosra néztük egy-két évvel ezelőtt, úgy, hogy mindannyian tisztában voltunk, azzal, hogy mit fogunk látni, hallani.

Bátran állíthatom, hogy minden tökéletes volt, szinte szóról szóra eljátszották a filmet, még a jelmezek is majdnem ugyan olyanok voltak.

Természetesen nem volt szabad fotózni az előadást, de amikor vége volt bárkinek fel lehetett menni a színpadra és táncolhatott, énekelhetett a karaoke szabályai szerint.

A gyerekek és én is nagyon jól mulattunk!

2015. 03. 27 péntek Szalon

Nagy Dániel előadása:
Magfúzió, mint energiaforrás lehetőségei és nehézségei

Az ITER építési területe a levegőből
(Franciaországban épül, nemzetközi összefogással.)

Jelenleg használatos energiák: kőszén/ olaj/ földgáz (fosszilis)

Megújuló energiahordozók: Nap/ geotermikus/ víz/ szél/ biomassza/ biogáz

Ezeket pótolni kell: kifognak/ nem elég hatékonyak/nem állnak állandóan rendelkezésre stb.

Nukleáris energia szükséges:

Maghasítás (jelen)

Magegyesítés (jövő)

TOKAMAK plazmaerőmű (Magfúziós Szovjetunió 1954.)

ITER kísérleti magfúziós erőmű

DEMO lenne majd a kereskedelmi magfúziós erőmű

Jegyzeteltem, tanultam, (nekem) szokatlan dolgokat hallottam. A KFKI területén működő Wigner cég gépészmérnöke Nagy Dániel, Aki a másodéves egyetemi hallgatóknak tartott előadását ismertette velünk. Bátran állíthatom, hogy alig értettem az előadásból valamit, de azt nagyon! Ezért összefoglalásként idemásoltam az Internetről, egy tanulságokat levonó véleményt:

„ A fúziós erőművektől tehát nem - vagy nem sokkal - lesz olcsóbb a kenyér, vagy legalábbis nem azonnal. Ettől a technológiától függ azonban, hogy a jövőben egyáltalán lesz-e kenyér. A fosszilis energiahordozók ki fognak merülni, és ez a sors vár a hasadóanyagokra is, hacsak nem dolgoznak ki új típusú, a hasadóanyagok nagyobb részét felhasználni képes megoldásokat. A megújuló energiaforrások ugyan ígéretesek, ám szükség van melléjük olyan alaperőművekre, amelyek a napsütéstől, széljárástól függetlenül képesek energiát termelni. Az évtizedek óta ígért hidegfúziónak pedig a Wigner kutatói szerint még a létezését sem sikerült senkinek bizonyítania, nemhogy munkára fognia az állítólag létező jelenséget. Maradnak tehát az egyelőre drága, bonyolult, a Nap belsejénél is nagyobb hőmérsékleten működő fúziós erőművek, amelyek harminc év múlva talán tényleg elkészülnek. Feltéve hogy az EU állampolgárai hajlandók fejenként évi két eurójukat erre költeni. Ellenkező esetben fúziós erőművet is Kínából vagy Koreából fogunk vásárolni.”

Másnap, főzés közben, azonban arra gondoltam, hogy milyen, szinte lehetetlen és felfoghatatlan dolgokat kell megoldania az emberiségnek, hogy a Nap fúziós tevékenységét előállítsa a Földön, és kezelhető, termelő „munkagéppé” formálva azt, energiaforrásként használhassa.

Miközben a forró krumplikat hámoztam végiggondoltam a forró krumpli hámozásának fázisait, mégpedig úgy, hogy a krumpliban investált hőmennyiséget hasznosítani szeretnénk? (Magfúzió)

Azonnal meg kellene kezdeni egy tervezési munkafolyamatot!
(Mi készüljön, mikorra, mennyiért, stb.)

Alapanyagokból mi minden szükséges:

- * krumpli (feltételezzük, hogy már van!)
- * tevékenységet végző ember (megszülés/felnevelés/okítás/alkalmazás/megfizetés)
- * lehetőség a megfőzésre (lábas/tűzhely/víz/só)
- * meleg víz hasznosítása (főzés után ki lehet önteni, de nagy a veszteség, a később megtermelendő energia egy része itt már el is vész haszontalanul. De el lehet mosogatni, például a már felmelegített vízzel, azaz másodlagos hasznosítás szükséges.)
- * krumpli hámozása (magfúzió) kell hozzá két kéz (robotok)
 - egyik kézbe kell egy eszköz: kés (ki állítja elő, hogy kerül, oda ahova kell és mennyiért)
 - másik kéz (a krumpli forró, nem lehet megfogni) (plazma befogása)Három lehetőség kínálkozik:
 1. megvárom, amíg kihűl a krumpli (nem jó, mert rengeteg energia vész el, ráadásul újra kell melegíteni)
 2. Használnom kell egy eszközt (villát), amire rászúrom a krumplit és úgy hámozom (nem jó, mert újabb költség keletkezik, újabb eszközt kell karbantartani, tisztítani és ráadásul nem szűrődik fel, vagy sok esetben darabolódik a krumpli, nekem pedig egyben van rá szükségem)
 3. Használok, tehát a kezem, de akkor hűteni kell, hogy kibírja a forróságot. Kell egy edény, amelyben hideg vizet tárolok, és hámozás közben a vízbe mártogatva hűtöm a kezem. (Persze újabb eszköz, újabb költség, újabb beszállító, újabb karbantartás stb.) De megmarad a krumpli energiája, egyben marad, nem hullik szét, már csak be kell ejteni a „mágneses térbe”.

Mindezt automatizálni kell, biztosítani az eszközöket, a szükséges (kezdő/pót) energiát és máris termelem az energiát! Hurrá! (Csak még várni kell kb. 40-50 évet, amire ezt meg lehet valósítani, mert – a fene egye meg – mindig érkezik valami nagyokos, akinek újabb ötlete támad és ráadásul igaza is van, azaz muszáj beépíteni az újítást, aminek számos mellékhatása van a már elkészült dolgokra és így tovább, az idő meg csak múlik!

Hát ez bizony elég ciki, egyelőre tehát nincs más, csak fújjon a szél és süssön a Nap, de jó sokáig!

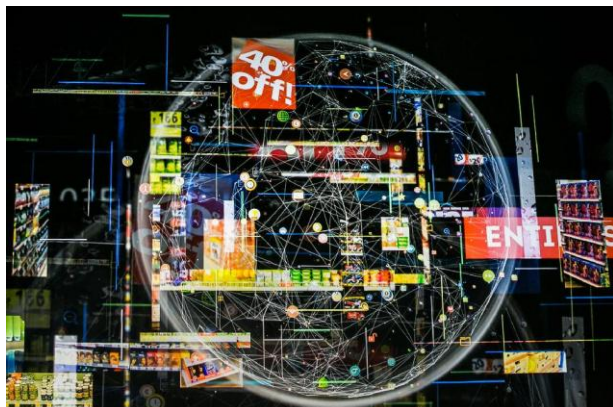
Köszönjük Danika!

További sok sikert a munkádban!

Talán Te még megéred, hogy működjön egy DEMO valahol a világban!

2015. 03. 28. szombat Magyar Állami Operaház

Richard Wagner: A Rajna kincse

PERA
Magyar Állami Operaház

2015. március 28. 19.00 – 21.30
FERENCISKI BÉLET

Richard Wagner:
A RAJNA KINCSE
Opera egy felvonásban, német nyelvűen, magyar és angol felirattal

Szövegíró: RICHARD WAGNER
Magyar nyelvi lektorok: ORSÁN ESZTER
Angol nyelvi lektorok: ANTHONY ROBERT CRANE

Karmester: HALÁSZ PÉTER
Rendező, vizuális koncepció: M. TÓTH GÉZA
Díszlettervező: TIRANYI LÉONÓ
Járműtervező: BARDOCSI BÓLYA
Dramaturg: ORSÁN ESZTER
Vetítésközpont: ANTONI KRISZTIANCS,
GÉRDÉLICS MIKLÓS, JURIK KRISTÓF,
KÁSI RÓZSÁND, NAGY TIBOR, PIRÓSI PÉTER,
BOUANDEL DORAYLA

Wotan: KÁLMÁNDI MIHÁLY
Dornier: EGRI SÁNDOR
Frigg: NYÁRI ZOLTÁN
Lugi: ÁBRÁM ERŐS
Alfrich: MARCUS JÚPITHER
Minn: MEDVESI ZOLTÁN
Faszi: CSER KRISTIAN
Faher: GÁBOR GÉZA
Frosch: NÉMETH JÓZSEF
Frisz: KÉTSZÉI BÓRI
Ezra: GÁBRIÉLA
Wogelinde: WITTEL ESZTER
Waldvogel: SIMON KRISTINA
Flourisch: HETTER MELINDA

A Magyar Állami Operaház Zenekara
A Magyar Állami Operaház Énekezője

Jaj, jaj már megint a korommal van baj!

Mert, ha nem láttam volna anno, a Mikó András főrendezője alatt, Békés András rendezésében (Forray Gábor díszleteivel) az Operaházban bemutatott Ringet, amelynek az első része: A Rajna kincse (1972.02.16. Apa nyilván tarásában az 1166-os sorszámot viseli), akkor most bizonyára tudnék lelkesedni ezért az előadásért.

De így sajnos csak szomorkodni tudok az elmulasztott nagy/szép lehetőség láttán. Mert pénz van az operajátszásra, talán túl sok is, és lehet, hogy éppen ez a baj. Mert az átlátható, letisztult formák helyett a rokkó tobzódást látunk, természetesen modern értelemben, lásd fenti színpadkép. Éppen azért választottam bemutatásra ezt a vetített háttérrel, ami természetesen nem áll, hanem filmként pereg és változik halmozva a látnivalókat, hogy a kedves Olvasó is láthassa miről szóltam itt. Miközben a fenti filmet néztem, azt vettem magamon észre, hogy azt próbálom megfejteni, hogy hány cég vásárolt magának reklámfelületet! Hogy közben mi történik a színpadon, hogy zene is létezik, arra már nem terjedt ki a figyelmem. Vagy az van, hogy megöregedtem és már nem tudok „multiban” létezni, vagy ez az egész nem Wagner zsenijéről, hanem az M. Tóth Géza zsenijéről szól!

A háttér önálló életre kel, nem szolgálja a mű megértését, hanem elnyomja azt. Ebben az esetben „L'art pour l'art” művészetről van szó, művészet önmagáért, és Wagner zenéje már nem számít. Vagy nem érttem egy szót sem az egészből!

Ahhoz, hogy kellemesebb emléket idézzek fel A Rajna kincseről, nem is kellene évtizedekre visszanyúlnom, hiszen pár évvel ezelőtt Fischer Ádám tevékenységének köszönhetően, a MŰPA bemutatta az teljes Ringet. 2007-ben A Rajna kincse-t és a Walkür-t, 2008-ban a Siegfried-et, 2009-ben pedig Az istenek alkonya-t. Félig szcenírozott változatban, amely maga volt a tökély, és egyszerűség – gondolom szükségből – a Bartók Béla hangversenyteremben! Ott is volt vetítés, Rajna vize, sellők és minden egyéb, ami kell.

Az operaházi (jelenlegi) előadásának rendezője és vizuális koncepciójának kitalálója: M. Tóth Géza, a Színház- és Filmművészeti Egyetem rektora, és a KEDD Animációs Filmstúdió alapítója. Külföldön több díjat nyert az alkotásaival és Tőle származnak a Bogyó és Babóca mesék filmes változatai, valamint Ő készítette a Maestro című, Oscar-díjra jelölt filmet. Tehát minden referenciával rendelkezik, ami predesztinálja Őt arra, hogy megfeleljen a feladatnak. Így oldotta meg. Az előadás sikeres, volt hatalmas ováció, brávózás, de nekem, hogy mai nyelven fogalmazzak „nem jött be”. Nem Wagnerről, illetve nem a művéről szól ez az adaptáció! Rejlik még egy probléma ebben a változatban, amelyet borítékolni lehet, hogy ez a lendület nem tud kitartani a következő előadások – bemutatók – sorára! Hová lehet még a vetítéseket fokozni? Ugyanis a koncepciót végig kell majd vinni a további három előadáson is, amelyek nem 2,5 óra időtartamúak, hanem egyenként 4 órássak, azaz 16 órányi vetítési igény van hátra! Hát ezt majd meglátjuk.

Sokat írtam már erről az előadásról, de a lényegre, az énekesekre még rá sem tértem!

A három sellő csinosak, de a hangjuk erőtlen. Wotan ezen az előadáson nem hozta a szokásos Kálmándi Mihály formát! Alberich szerepét pedig egy Marcus Jupither svéd származású basszbariton, fiatal (45) férfi énekelte szépen, de a külső megjelenési formája, rémes. Legalább 150 kiló, amely szinte lehetetlenné teszi a mozgását, pedig kergetnie kell a sellőket, hát ez bizony nem nagyon sikerült, de nem azért mert a „halak” kisiklottak a kezéből! Jó volt a Loge-t alakító Adrian Erőd (Bécs 1970), de a legjobb szereplő számomra a Gál Erika volt, mint Erda. Ő a rajnai sellők mamája és Ő az, aki figyelmezteti Wotant a gyűrű tulajdonlásának veszélyeire. Bölcs, nyugodt, megfontolt, szigorúan csak akkor avatkozik a dolgokba, amikor tényleg szükséges, szóval nekem még a szerep is tetszik és mindezeket a Gál Erika csodásan adta elő. (Szót is fogad a főisten!)

Tulajdonképpen minden szereplő jól oldotta meg a feladatát, pedig nehéz dolguk van. A sellők a színpad mennyezetéről lógatva egy-egy hintában ülnek és a kezükkel folyamatosan eveznek. A két óriás pedig koturnusban lépked, ami könnyen kibillenthető a legkisebb színpadi szeméten. A ruhák nagyon csinosak, Fricka kétszer is át van öltöztetve (nem szokás), mind a két ruhája nagyon elegáns. (Nem is merek belegondolni, hogy ez az egész mennyibe kerülhetett!)

Az Operaházban bábeli hangzavar uralkodott, úgy tűnik, hogy a világ minden tájáról érkeznek vendégek az Operaházba.

Képek az előadásról:

A sellők

Alberich a törpe

Az óriások

Freia/ Fricka/ Loge

Amikor Wotan átadja a gyűrűt az óriásoknak és azok visszaszolgáltatják az Istenek fiatalságának zálogát, Freiat, átmenetileg „szent a béke”. Ekkor az égen megjelenik a szivárvány, amelynek segítségével bevonulnak a Walhallába az Istenek. Ennek a palotának az árát nem akarta Wotan, a főisten, kifizetni az óriásoknak, akik felépítették, és Akik az elmaradt fizetség zálogaként elrabolják Freiat. Freia elrablásakor az istenek öregedni kezdenek és köd borul rájuk. Pénzt kell szerezni tehát, hogy kifizessék, az építkezés árát ezért hozzá kell jutni Rajna kincséhez, de addigra a kincset Alberich, a törpe elrabolja a Rajnából, mert a sellők nem akarnak szerelmeskedni vele. Bosszúból a pénzt választja a szerelem helyett. Alberich a föld mélyén élő törpékkel, a rengeteg kincset felhasználva, egy sipkát és egy gyűrűt kovácsoltat, amelyeknek varázshatalmuk van. Wotan Loge segítségével megszerzi a gyűrűt és a sipkát, Alberich-et elvarázsolva megkötözik és magukkal viszik. Kifizetik az óriásokat. Ezek azonnal egymásnak esnek a kincsek birtoklásáért és megtörténik az első gyilkosság a gyűrű miatt. Az istenek pedig bevonulnak a Walhallába, a visszaszerzett Freia-val és fiatalságukkal együtt. Ez a békés menetelés, katarzis, ebből az előadásban kimaradt számomra! Csak Erda és Loge problémázik a történeteken és a jövőn...

Ez a kép nem ebből

az előadásból származik!

Egyéként: Pénz nélkül bármibe kezdeni, utána azt mondani, hogy: Nem vagyok fizető hangulatban! Majd kirabolni mindent és mindenkit, terhes adókat kivetni, amellyel újabb bajt zúdítunk más nyakába, nem ismerős Nektek?

Csók és üdvözet az Olvasónak! Kívánok kellemes ünnepeket!

Ibolyka